

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 93

Číslo: 3

20. ledna 2013

Cena: 8 Kč

93 LET OD VZNIKU CÍRKVE ČESKOSLOVENSKÉ HUSITSKÉ

Výročí vzniku naší církve jsme si tradičně připomněli v chrámu sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí v Praze, tentokrát v neděli 6. ledna, tedy na svátek Zjevení Páně nebo také Tří králů.

Slavnostní bohoslužbu vedl bratr patriarcha společně s biskupy Štěpánem Kláskem, Davidem Tonzarem a sestrou biskupkou Janou Šilerovou, která pronesla výstižné a aktuální kázání, v němž zohlednila jak text evangelia, tak i další texty vycházející na příležitost oslavy zrodu církve. Texty, které jako zpovědní zrcadlo odhalují, jak jsme na tom s naší vírou, službou Bohu, postojem k vnějšmu světu, k bohatství, restitucím...

Boží slovo, řečené jak ústy starozákonního proroka Ámose vystupujícího proti falešné vnější adoraci a zbožnosti, tak evangelisty Matouše o odhalení dočasně zahaleného i s jeho výzvou k uplatňování spravedlnosti o mnoho převyšující spravedlnost farizeů a zákoníků, je naprosto jasné a zřetelné. A také naléhavé, neodbytné a ožehavé jako celé Písmo: Je reflexí, „zpětným odrazem paprsku zpátky na nás, jenž nám dává obraz nás samých a naší situace“, „Zprůhledňuje nás jako rentgen a ultrazvuk Boží...“ A je to tak dobře: slovy Jana Patočky, jenž hovořil v souvislosti s nutností této reflexe o prosvícenosti „Reflektujeme-li svou situaci, můžeme ji změnit v situaci prosvícenou, uvědoměnou a to prosvícení je na cestě k pravdě.“

Sestra biskupka také připomněla, že majetek, který církev má, získala díky poctivé práci a obětím Božího lidu – laiků a že pokud naši otcové – zakladatelé začínali od nuly, z ničeho,

máme-li jejich dědictví zachovat, spravovat a rozmnožovat, musíme mít na paměti, že jde především o duchovní odkaz evangelia Kristova a o Krista...

Sestra biskupka se rozloučila krásným františkánským požehnáním, které, myslím, stojí za to zopakovat i zde: „Bůh vás požehnej nepohodlím ve snadných odpovědích, polopravdách a povrchních vztazích, abyste mohli žít na hlubině svého srdce. Bůh vás požehnej hněvem nad nespravedlností, útlakem a vykořisťováním lidí, abyste mohli pracovat pro spravedlnost, svobodu a pokoj.“

Ke konci bohoslužby, připomínající 93 let od zrodu naší církve, dostali slovo zástupci ekumeny: synodní senior Českobratrské církve evangelické Joel Ruml, plzeňský biskup Římskokatolické církve František Radkovský a metropolita Pravoslavné církve vladyka Kryštof, jenž připomněl společné začátky našich církví a také významná výročí připadající na tento jubilejní rok: výročí příchodu Cyrila a Metoděje do našich zemí, 1600. výročí vydání Milánského ediktu (313) a také „výročí“ nového církevního zákona v České republice, které nás přivádí před rok 313, neboť tento zákon je jasnou odlukou státu od církve. Zahajuje novou epochu, která může připomínat doby, kdy křesťané nespolehali na majetek a bohatství, ale na víru, lásku a

Dokončení na str. 3

PO STOPÁCH ZASLÍBENÍ DANÝCH IZRAELI 2

Pokračování z minulého čísla
U Eliášovy jeskyně či jezírka byla zastávka spojená s meditací. Roste tam cypřiš údajně 5000 let starý, ale vypadá už uschle. Jednu jeho šišku si беру na památku.

Šťastní jsme dosáhli vrcholu a odpočali u kostelíka. Nastalo mohutné fotografování. Pavla nám přečetla Desatero a my jsme pak cestou dolů meditovali, jaké to měl Mojžíš těžké.

Není divu, že když spatřil dole zlaté tele, naštvál se a desky Zákona rozbil! Zpáteční trasa vedla schůdnější velbloudí cestou, ale byla zase o dost delší. Obdivovali jsme milé fotogenické velbloudy a zdravili se s protijedoucími poutníky. Dole na nás trpělivě čekalo několik méně zdatných členů výpravy, kteří za tu dobu pořádně prochladi.

Byl to náročný, ale krásný den.

2012-02-29

Také tentokrát jsme zahájili denní program modlitbou v poušti, lépe řečeno v písku stranou našich bungalovů. Upoutaly mě přímluvy za jednotlivé spolupoutníky, za každého jmenovitě. Během těch pár dní jsme se sblížili, a tak to byla chvíle až dojemná. Těší mě otevřenost našich průvodců, kteří jsou daleko od jakékoli náboženské dogmatiky, ať už katolické, či židovské. Osvěžující bylo krátké ranní vykoupání v Rudém moři. Žádné velké vedro, ale teplota vody byla dostačující.

Pak jsme se vydali nazpět k izraelským hranicím. Cestou mjíme spoustu fotogenických míst. Krátce zastavujeme na břehu, odkud je na dohled ostrov s křížáckou pevností. Je nám líto spousty opuštěných a nedostavěných rekreačních středisek na břehu moře. Egypťané je postavili a neumějí jich využít. Vínou na tom má vedle nedostatku peněz jistě i napětí a strach z teroristů. Míjíme obrněný vůz nedařleko cesty.

Na hranicích to tentokrát nešlo tak hladce, jako směrem do Egypta. Úředníci zdrželi z nevysvětlených důvodů několik našich přátel, nejděle

Terezku. Nějak se jim nezdál její pas. Nakonec to dobře dopadlo, pas vrácen, Terezka propuštěna, Petr uklidněn a jelo se dál. Zřejmě nám jen chtěli Egypťané ukázat, kdo je tu pánem. Zmrzlinová přestávka v oblíbeném bistru přišla vhod. Už jsme ji znali z cesty do Egypta. Mají tam plastiky krav v životní velikosti. Jakmile jsme dojedli zmrzlinu, začalo se výrazně měnit počasí, ochladilo se a přihnaly se mraky. Slunce zaclonila nažloutlá písková mlha. Jeli jsme podél Mrtvého moře, kterému Izraelci říkají Slané moře. Škoda, že se nedalo zastavit, fotit, koupat. Objevily se první dešťové kapky.

Minuli jsme Masadu, ale v mlze ji nebylo moc vidět. Kumránské jeskyně jakbysmet. Posloucháme aspoň zasvěcený výklad. Dany zpochybňuje pravdivost legendy o hromadné sebevraždě židovských obránců Masady obléhané Římany v 1. století př. Kr. Sebevražda se neslučuje s pravou židovskou vírou.

Když jsme dorazili do Jericha, rozpršelo se vydatně – neobvyklý úkaz v této krajině. Dany s námi nesmí, protože toto území je pod správou Palestinců. Proběhli jsme rychle vykopávky staré 8 tisíc let (!). Doba bronzová. Je to údajně nejstarší doložené lidské sídlo na světě, které je trvale osídleno. Následovala návštěva zdejšího katolického kostela Dobrého Pastýře spravovaného františkány. V něm jsme slavili mši svatou. Muezzin z vedlejší mešity nám silně konkuroval a Pater Pepík se pak přiznal, že měl potíže se soustředěním. Ale byl to

Pokračování na str. 3

ZE 137. ZASEDÁNÍ ÚSTŘEDNÍ RADY

Zasedání ústřední rady zahájil pobožností na text Janova evangelia 3,22-30 (písně 272 a 185) bratr brněnský biskup Petr Šandera. Život a dílo bratra faráře Jana Hálka (zemřel 19. prosince 2012) a sestry farářky Vlasty Hradcové (zemřela 24. prosince 2012) pak v modlitbě připomněl br. patriarcha Tomáš Butta.

Vlastní jednání ústřední rady začalo ideovým referátem, který vedl br. patriarcha. Ústřední rada mj. schválila Memorandum se Společenstvím měst s husitskou minulostí a tradicí, které bude 24. ledna podepsáno v Českém Brodě, a pověřila pražského biskupa Davida Tonzara, aby naši církev při podpisu zastupoval. Dále ústřední rada schválila konání akce k prezentaci publikace „Mistr Jan Hus v proměnách času...“ v termínu 21. února a pověřila přípravou akce naukový odbor ve spolupráci s Kulturní radou a br. patriarchou. Ústřední rada rovněž schválila záměr konání jednodenního katechetického semináře ve středu 10. dubna a konání teologické konference

o službě v církvi (v souvislosti s úřadem patriarchy) ve druhé polovině srpna (pondělí - středa) v Brně a pověřila naukový odbor přípravou programu a organizačním zajištěním obou akcí.

V organizačně-právním referátu, který vedla ses. místopředsdkyně ústřední rady Ivana Macháčková, ústřední rada mj. na základě doporučení naukového odboru schválila záměr založení sdružení mládeže CČSH VIA FACTI a jeho předložení statut. Dále se ústřední rada obrátila na diecéze, aby do příštího zasedání uvedly počet náboženských obcí, které nejsou připojeny k internetu.

Ve finančním referátu, který vedla ses. finanční zpravodajka ústřední rady Miroslava Niemeč Studenovská, ústřední rada mj. vyzvala diecéze a náboženské obce, aby dohledaly případný další nárokovatelný majetek podle zákona č. 428/2012 Sb. Dopis náboženským obcím s výzvou k podání žádosti o vydání majetku bude obsahovat nabídku právní pomoci Mgr.

Oswalda. Ústřední rada se sejdla k mimořádnému zasedání s jediným bodem programu - projednání návrhů komise pro vyhodnocení ekonomických dopadů vyrovnání CČSH v ČR v pátek 25. ledna v 9.00 hodin. Zasedání se zúčastní pouze členové ústřední rady.

V tiskovém a kulturním referátu ústřední rada projednala zprávu komise pro koncepci Českého zápasu a rozhodla, že časopis bude vycházet celobarevně v nové modernější podobě ve formátu A4 jako čtrnáctideník.

V souvislosti s nově přijatou koncepcí Českého zápasu ústřední rada k 31. 1. 2013 zrušila funkci šéfredaktora Českého zápasu a od 1. 2. 2013 zřídila funkci vedoucího redaktora a redakční rady. Současně vyhlásila na funkci vedoucího redaktora Českého zápasu výběrové řízení s termínem nástupu od 1. dubna 2013. Ústřední rada také vyzvala diecéze, aby do 31. 3. 2013 navrhly členy redakční rady Českého zápasu.

(red)

Víra v Boží víru v nás

V knize amerického spisovatele Paula Tougha „Jak lidé dosahují úspěchů“ autor dochází k názoru, že dosažení úspěchu souvisí s charakterem člověka, vlastnostmi jako je disciplína, vytrvalost, optimismus, zvědavost a odvaha. Jeden aspekt hraje obzvlášť významnou roli: nazývá jej odhodláním. Schopnost jít stále kupředu i přes případné pády a nezdary. Lidé s odhodláním rostou. Lidé bez něj obvykle odradí výzvy, které přináší život; vidí-li v situaci riziko, vyhnou se jí. Neriskují.

Jsem fascinován příběhy lidí, kteří měli kuráž a přemohli opakované pády a odmítání. Vzpomínám si na osamělou svobodnou matku na pokraji chudoby, která sedávala po kavárnách a psala dětský román, aby si vydělala nějaké peníze na živobytí, jen aby zjistila, že prvních dvanáct vydavatelů, kterým rukopis poslala, jej odmítlo. Nevzdávala se. Už jste o ní jistě slyšeli, jmenuje se J. K. Rowlingová.

Vzpomínám i na dalšího autora knih o dětech, který zakusil snad ještě více odmítnutí – dohromady ho více než dvacetkrát s rukopisem vyhnali. Kniha však nakonec byla publikována pod názvem „Pán much“ a její autor, William Golding, obdržel Nobelovu cenu za literaturu.

Nejnámějším „looserem“ naší doby byl Steve Jobs. Ve známém promočním projevu na Stanford University vyprávěl o třech osudových událostech, které formovaly jeho život: odchod z univerzity, vyhození ze společnosti, kterou založil – Apple a okamžik, kdy mu diagnostikovali rakovinu slinivky. Tehdy se nenechal porazit a nakonec se vrátil do společnosti Apple a vyvinul tři z ikonických vynálezů dvacátého prvního století: I-pod, I-phone a I-pad.

V Londýně je ulice zvaná Abbey Road. Padesát let po tom, co skupina, která ji proslavila, natočila svůj první hit, můžete vidět stále davu turistů, kteří se zde nechávají fotografovat. První zkušební výstup skupiny se stal legendou: zahráli v nahrávací společnosti, jen aby jim posléze sdělila, že kytarovým skupinám už odzvonilo. Verdikt zněl v lednu 1962 takto: „Beatles nemají v show businessu žádnou budoucnost.“

Někteří jedinci mají prostě kuráž. Ale co s námi zbylími? Lze si odvahou vypěstovat, když vám nebyla dána do vínku?

Ne vím, jestli existuje na tuto otázku obecná odpověď, ale jednu čistě osobní bych měl. Sám vím co je neúspěch; když jsem žádal o zaměstnání, mou žádost stále odmítali a později, když jsem se stal rabinem, celé dva roky trvalo, než jsem získal svou kongregaci. Dlouho jsem si přál napsat knihu, a střídavě jsem to zkoušel a vzdával. Nakonec jsem svou první knihu dokončil a od té doby piší každý rok další.

Naučil jsem se totiž, jak přijmout neúspěch a využít ho namísto toho, abych z něj měl hrůzu. Neboť v určitém stádiu své náboženské cesty jsem objevil, že ještě větší víru, než my vkládáme do Božích rukou, které nás mají životem vést, vkládá Bůh do nás samotných. Pozvedá nás vždy, když upadneme. Odpouští, když selháváme. Věří v nás více, než my sami věříme sobě. Zaceluje naše rány, naše zraněná srdce. Vždy mnou pohnou slova Izajášova: Mladíci jsou zemdlení a unavení, jinoši se potácejí, klopýtají. Ale ti, kdo skládají naději v Hospodina, nabývají nové síly; vznášejí se jak orlové, běží bez únavy, jdou bez umdlení.

Největší zdroj odvahy co znám, síla, která nám dovoluje překonávat každý pád a neúspěch a drží nás nad vodou, je víra v Boží víru v nás.

Úvahu rabína Jonathana Sackse volně přeložila Klára Břeňová

Z kazatelského plánu

2. NEDĚLE PO ZJEVENÍ PÁNĚ

Chválu vzdejte Hospodinu a vzývejte jeho jméno, uvádějte národům ve známost jeho skutky, zpívejte mu, pějte žalmy, přemýšlejte o všech jeho dívech.

Žalm 105,1–2

První čtení: Izajáš 62,1–5

Tužby pro dobu po Zjevení Páně:

2. Abychom Ježíše jako Syna Božího vyznávali a za Pána jej přijímali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom v naší církvi o duchovní dary pečovali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Panovníku Hospodine, tobě patří veškeré stvoření, vřdyt' každému tvorů jsi vdechl život. Prosíme tě, i nás oživuj a obnovuj svým svatým Duchem! Osviť nás, Bože, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 1. Korintským 12,1–11

Evangelium: Jan 2,1–11

Verše k požehnání: Srv. Jan 2,7–11

Modlitba k požehnání:

Panovníku Hospodine, posvěcuj si nás častým a zbožným přijímáním svátostného chleba a kalicha, abychom ti působili radost zachováváním tvé vůle! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 74, 102, 142, 288

V Boží škole

Pokračování z minulého čísla Kapitola XII.

BRÝLE

Jsem v poslední době dost zapomět-livá. Zvláště brýle občas někdy polo-žím a ne a ne je najít. Tehdy se ale „ztratily“, aniž bych je někde zapo- menula.

Stalo se to takto: jednou jsem seděla u televize a sledovala nějaký zábavný pořad, který mne zajímal. V tom okamžiku mi najednou Pán do srdce i myslí vložil příkaz: „Jdi si číst Bibli!“ Nechtělo se mi, a proto jsem dělala, že neslyším. Po půl hodině se ozval opět, ale já zůstala stejně zatvrzelá. Večer jsem si ještě chtěla chvíli číst, ale brýle jsem nenašla. Nevzrušilo mne to. Pomyslela jsem si, že stejně jsem unavena a ráno je určité najdu. Avšak ráno jsem neuspěla. „Protože jsem volal, a vy jste odmítali i já se budu smát až budete v bídě.“ „Tehdy mě budou volat a neodpovím.“ Přísloví 1,24.25.28.

Dlouho a marně jsem prosila Pána, aby mi pomohl, že jistě o brýlích ví. Nic-Nic-Nic!! Až těsně před odchodem do práce mi řekl: „Ty jsi nechtěla poslouchat mne, a proto já nyní nejsem ochoten slyšet tvé prosby.“

Velice jsem se zastyděla a úpěnlivě jej prosila za odpuštění. A On se sli- toval. Vnukl mi myšlenku a proto jsem najednou věděla, kde brýle hle- dat. Ano, byla to Boží inspirace, proto- že já bych je na tom místě nikdy nehledala. Byly zapadlé za lahve- mi stojícími ve spíži u stěny a vůbec nebyly vidět. Opět jsem měla důvod k díkům. Chválila jsem Pána s rado- stí, ale i s pocitem zahanbení, proto- že jsem si uvědomila, že on se mnou nejedná podle mých hříchů, ale neu-

stále mne zahrnuje svým smilová- ním. JEMU JEDINĚMU BUĎ ČEST I CHVÁLA PO VĚKY!

Kapitola XIII.

NŮŽ

Byli jsme s manželem na společné dovolené. V krásný slunný den jsme se vydali do lesa na houby. Muž se pochopitelně mohl procházet pouze po pěšině, to ve své slepotě lehce dokázal. Zato já, já jsem mohla zajít své úlovy hned čistit, půjčila jsem si od muže kapesní nůž. Vlastnil ho již léta a vždy s ním pečlivě nakládal. Proto mne upozornil, abych byla opatrná a nůž neztratila. „Copak jsem malá dítě?“ odsekla jsem na jeho napomenutí.

Houby se v mé tašce množily k mé hojně radosti. Avšak spokojenost vy- držela pouze do návratu k manželovi. Chtěl nůž a já? Já jsem ke svému zděšení zjistila, že ho postrádám. Ně- kde jsem jej cestou musela vytrousit.

Nastalo ticho, husté těžké mlčení, pak je vystřídaly samé výčitky. Ne- brala jsem je na lehkou váhu, také jsem ztráty želela, již pro tu skuteč- nost, že nůžik byl darem a věděla jsem, jak mému choti na něm velice záleží. Poprosila jsem jej, aby se ne- zlobil a chvíli se ještě procházel, že jdu ztracený předmět hledat. A asi po půlhodinovém marném pátrání jsem se zarmouceně vrátila. Vypadalo to na manželskou bouřku, muž byl za- mračený. Mezi námi opět nastalo dus- no. Co mohu dělat? Prosit jej? Prosit Boha? To je jediná možnost!

„Pokorným dáváš Pane milost. Slyšíš když volají a pomáháš jim.“ Manžela jsem požádala, aby mi od-

pustil, že jsem mu způsobila takový zármutek. Nebeskému Otci jsem s lí- tostí hlasitě vyznala svou neopatrnost a prosila o odpuštění toho, že jsem svého muže rozhněvala. Žadonila jsem, aby mi dal milost k nalezení nůžiku. Pak jsem vstala a řekla, že to ještě jednou zkusím. Nechtěl. Již ne- věřil, že by se se svou cenností opět shledal. Zato já jsem po modlitbě by- la plná víry v Boží moc.

To, co se stalo pak, je rozumem na- prosto nepochopitelné. Šla jsem asi pět minut lesem, aniž bych hledala. Cítila jsem se jakoby přitahována magnetem k místu, kde v mechu, čas- tečně zakryt listím ležel postrádaný nůžik! Radovali jsme se a oba jsme klekli do mechu a Bohu děkovali. Celou zpáteční cestu jsme společně s mužem zpívali Pánu písně chval.

Kapitola XIV.

BYT

Když jsem se za manžela provdala, bydleli jsme společně na sídlišti praž- ského jižního města. Naším domo- vem byla malá garsonka. Můj nej- mladší syn žil rovněž v Praze a to v podnájmu. Dělal si naději, že jej tam stále ponechají, protože pro- nájemce vykonával potřebné práce a také oba pokoje i koupelnu dal do pořádku vlastním nákladem. Spolě- hal se na tyto skutečnosti, a proto pustil svůj byt, který měl po mně v severozápadní části naší republiky. Nadešel však rok 1989, vše se změ- nilo a pronájemci najednou rozhodli, že byt, kde byl v podnájmu, potřebu- jí uvolnit pro zahraniční hosty.

Marie Černegová
Pokračování příště

Nad Písmem

NEJLEPŠÍ VÍNO NAKONEC

Jan 2,1–11

Ježíš byl pozván na svatbu, a to i se svými učedníky. Již v tomto čase měl tedy Ježíš kolem sebe ty, kteří ho po- važovali za učitele nebo proroka. Z příběhu vyplývá, že Ježíš byl na svatbu pozván jako přítel ženicha nebo snad nevěsty (možná to byli i přá- telé nebo známí některých učedníků, na tom nesejde), rozhodně ale ne ja- ko známá osobnost, která by měla do- dat slavnosti lesku – jeho přítomnost sama o sobě ještě nebudila žádný roz- ruch. Na svatbě se setkáváme také s Ježíšovou matkou Marií, která se stala hybatelkou celého následujícího dění. Či svatba to přesně byla, se mů- žeme jen dohadovat, ale není to příliš důležité.

Co tam Ježíš dělal? Bavil se s ostat- ními, nejspíš jedl a pil, jak to tak na svatbách chodí. Rozhodně nepláno- val jakkoliv se do dění zapojit, chtěl si jenom, jak by se dneska řeklo, užít ten příjemný den.

Že tam Ježíš byl jedním z mnoha, je zřetelně patrné z toho, že když došlo víno, neobrátili se na něj desítky očí s dychtivým očekáváním, ale přišla za ním jen Marie - a ještě navíc ne s otázkou nebo prosbou, ale s jedno- duchým konstatováním „Synku, tak mimochodem, došlo jim víno... kdy- by tě to náhodou zajímalo“. Všichni ví- vě, že takováto informace obsahu-

je skrytý, přesto však důrazný pokyn. Ježíšova reakce by se dala hodnotit různě, jen ne jako nadšená. Pomoc ale byla potřeba. Ježíš nechal naplnit vodou nádoby určené ke kultickému očišťování, tedy nádoby určené k ná- boženským úkonům. Poté se z vody stalo víno.

Měla to být skrytá předzvěst věci příštích? I křesťané naplňují vínem bohoslužebnou nádobu – kalich. Ví- no symbolizuje Kristovu krev. Mělo to tak být i zde? Mělo být naznačeno, že Kristovou obětí budeme očištěni? Správce hostiny pochválil víno, které bylo lepší než vína předchozí, přesto- že se blížil konec celého hodování. I my víme, že se blíží konec věků a že víno – Kristova krev – je nejlepším vínem, jaké můžeme mít. I toto mů- žeme a máme z této perikopy Janova Evangelia chápat?

Byl-li to počátek jeho znamení, jak čteme dále, nabízel by se tyto a další

podobné výklady velice zřetelně. Učedníci v něj v tu chvíli uvěřili. Čili došlo ke kvalitativnímu posunu je- jich vztahu k Ježíši – už to nebyl jen učitel, už byl něčím víc, snad už se učedníkům pomalu dostávalo do mysli slovo Mesiáš.

Otázkou je, jsme-li dobrými správci hostiny, kteří poznají a ocení dobré víno, jestli jsme dobří služebníci na svatbě, kteří (na Mariinu radu) bez řečí splní zdánlivě nesmyslný úkol, nebo jestli budeme dělat jen to, na co sami svým omezeným rozumem sta- číme...

Měli bychom se asi také ptát, jestli i u nás dochází po zážitku ze setkání s Kristem ke kvalitativnímu posunu našeho vztahu k němu.

Druhá varianta je, že jsme četli zají- mavý a hezký příběh, kterak byl Ježíš na svatbě a pomohl zachránit průběh hostiny, když došlo víno.

Vladislav Pek

Pane Ježíši Kriste, dej, ať dokážeme přijmout a ocenit celým svým srdcem tvé spasitelské dílo. Prosíme, dej, ať jsme platnými a opravdovými součástmi tvého lidu. A ještě prosíme, dej nám sílu, abychom byli hrdí na to, že jsme křesťané, ale nedopusť, abychom se kvůli tomu stali nezdravě pyšnými. V tomto i dalších časech tě prosíme: Buď s námi a ved' nás. Amen.

93. LET OD VZNIKU CÍRKVE...

Dokončení ze str. 1
odpuštění, na to, že Bůh je našim milujícím otcem... Vpravdě ekumenicky oslovil vladyka Kryštof přítomné výzvou, aby se zkusili vrátit do 9. století, kdy zde byli „jen křesťané“ a byli v prvé řadě křesťany...

Ještě jedno významné datum bylo v závěru zmíněné bratrem patriarchou: Církev československá husit-

ská vyhlásila k jubilejnímu roku 2015 - výročí M. J. Husa - Trienium. V rámci této přípravy vydáváme publikaci s názvem Mistr Jan Hus v proměnách času a jeho poselství víry dnešku, kam přispěli pedagogové Husitské teologické fakulty UK i další odborníci z několika církví a institucí.

Publikaci dostanou všechny nábo-

ženské obce; v chrámu sv. Mikuláše tuto knihu z rukou br. patriarchy převzali již nyní představitelé ekumeny, autoři a také bohoslovci a studující naší fakulty. Při předání promluvil bratr prof. Zdeněk Kučera, emeritní děkan fakulty, jenž má na vydání knihy nemalý podíl.

Klára Břeňová

Po STOPÁCH ZASLÍBENÍ...

Pokračování ze str. 1
přesto hezký zážitek.

Teprve za tmy přijíždíme do Jeruzaléma. Děšť i nás překvapil. Zažili jsme napjatou situaci s vykládáním zavazadel z autobusu, který úplně ucpal provoz v úzkých uličkách města. Auta troubila a Murtada krásně arabsky nadával. Večer pohoda v hotelu Tower Hotels.

2012-03-01

Ráno v Jeruzalémě je nevlídné, deštivé. Vyrazíme z hotelu vybaveni deštníky, bundami a pláštěnkami. Fouká vítr a za chvíli jsme skrz na skrz promočení. Statečně zvládáme Davidovo město, vykopávky z doby osídlení Jebusejci.

Prošli jsme Kananejským tunelem pod částí Chrámové hory a pak ještě dalším tunelem, velmi těsným až deprimujícím. Rozveselil nás kamarád Martin, statný to chasník, když líčil, jak se v nejužší části tunelu vzpřčil a jen tak tak, že tam neuvízl. Na tunel Chizkiášův s tekoucí vodou po stehna jsme neměli kuráž. Líbil se mi rybník Siloe, i když je to dnes jen malá nádržka. Ovšem rybník Bethesda – ten jsem málem přešla bez povšimnutí; je to jen jakási nevzhledná strouha. Z dálky fotíme Olivovou horu, údolí Cedron a mešitu Al Aksa. U zbytků novějších hradeb z doby římské nadvlády nám vysvětluje Dany, jak to kdysi fungovalo. V muzeu v Davidově věži, tam aspoň nepříš. Shlédlí jsme film s animací starověkého Jeruzaléma. Viděli jsme také kámen s nejstarším nalezeným nápisem a to křivým písmem. Cestou si prohlížíme ještě z autobusu Velkou synagogu a Damašskou bránu. Po nutné přestávce v hotelu na převlečení do suchého a zahřátí jsme se vypravili odpoledne znovu do města. Krásná byla mše v kostele Ecce Homo. Na závěr bohoslužby byly ohlášky. Petr Křížek blahopřál „Páteru Pepíkovi“ k 75. narozeninám a ten vypadal šťastný. Ceníme si skromnosti tohoto doktora přírodních věd, který se ve zralém věku rozhodl pro kněžskou službu. Nijak nestaví na odívání své vědomosti a umí s každým promluvit o čemkoli.

Pak se nás ujal zkušený Petr. Musím se zmínit i o tomto našem průvodci. Vypadá mladě na to, co všechno už má za sebou, mimo jiné i doktorát z teologie. Jako vedoucí cestovní kanceláře má dar chovat se přátelsky a nenuceně. Jako znalec Jeruzaléma nás zavedl po Via Dolorosa k chrámu Božího hrobu. Netušili jsme, že to je tak rozsáhlá stavba a co všechno se v ní skrývá. Spousta kaplí a oltářů patřících několika církvím. Vrcholem prohlídky je jeskyňka s údajným místem Ježíšova hrobu. Vystoupali jsme po

schodech i na symbolickou Golgotu. Návštěva půl hodiny před zavřením byla hodně blesková, ale i tak na mě udělala dojem. Zpátky jsme šli téměř v poklusu v silném dešti po třídě Mammilla a různými zkratkami až do hotelu. Promokli jsme důkladně.

2012-03-02

Tento den bude ve znamení starozákonných proroků.

Počasi nám připravilo překvapení. Ráno v Jeruzalémě sněžilo. Marně hledám ještě před odjezdem poštu či obchod s hudbou. Všude zavřeno. Odjíždíme doslova v chumelenici, která je atrakcí pro domorodce, ale

v dopravě způsobila kalamitu. Cestou jsme měli v autobuse modlitbu se zpěvy. A ejhle, sněžení ustalo a mraky se začaly protrhávat.

Daniel nám vypráví o historii osídlení země, o národu zvaném drúzové, a také o současné politické situaci. Jedeme na sever do Galileje, míjíme dlouhou zeď oddělující palestinskou oblast a je nám z toho trochu úzko. První zastávka byla na kopci v pohoří Karmel, kde se v kapli sv. Eliáše konala mše. Hezký zážitek. Kaple je součástí kláštera patřícího bosým karmelitánům.

Radana Vaňová

Pokračování příště

Kurz základů teologie

S novým rokem začal v brněnské diecézi také dvouletý Kurz základů teologie. Přednášky a semináře se závěrečnými zkouškami slouží k rozšíření znalostí a prohloubení víry, připravují ke službě dobrovolného kazatele a jsou prostorem pro přátelství a společenství v Duchu Kristově. V krásném prostředí na Lipové v Brně mají tyto kurzy již 40letou tradici.

Světlá Košíčková

Poděkování

Děkujeme brněnskému biskupovi ThDr. Petru Šanderovi a všem duchovním za jejich osobní účast na posledním rozloučení s farářem Janem Hálkem, které se konalo dne 27. prosince 2012 v Husově sboru v Ledči nad Sázavou.

Rodina Hálkova, Ledč nad Sázavou

ODEŠEL MIROSLAV SÍGL - ČESKÝ PATRIOT

„Až odtud odejdu, co se stane?
Zůstanou po mě knížky v řadě vyrovnané.
Až odtud odejdu, co se změní?
Slyšet byl tiše smích a už tu není.
Až odtud odejdu, co tu zůstane?
Skončil Tvůj život, můj osude.“

Miroslav Sígl

Z básnické sbírky *Mým přátelům, Praha 2011*

Krátce po udělení čestné Ceny Český patriot 2012 odešel na věčnost velký novinář, spisovatel, básník a kronikář - opravdový vlastenec, můj přítel bratr Miroslav Sígl. Zemřel náhle po těžké operaci srdce ve Vinohradské nemocnici 5. prosince v početněm věku 86 let. Miroslav Sígl zanechává za sebou velkou truchlící rodinu - milující manželku Jiřinu a tři děti, šest vnoučat a čtyři pravnučky.

Poslední rozloučení s drahým zesnulým se konalo v pravé poledne dne 14. prosince v kapli svatého Václava na Vinohradském hřbitově za široké účasti členů spisovatelské obce, novinářů, členů Masarykova demokratického hnutí, Českého svazu bojovníků za svobodu, Sokola a dalších spolků a jeho přátel a známých. Ve zcela zaplněné kapli se rozezněla smuteční hudba, v záplavě věnců a kytic (mezi nimi i důstojná kytice Masarykova hnutí se stuhami) ležela rakev se zesulým. Uprostřed na stojanu položena fotografie Miroslava Sigla s usměvavou tváří, jak jsme jej všichni znali.

Poslední rozloučení zahájil syn Mikoláš Sígl osobním vyznáním a vylíčením posledních událostí ze života svého drahého tatínka. Po jeho slovech promluvil zástupce Syndikátu spisovatelské a novinářské obce a Českého svazu bojovníků za svobodu. Zazněla tklivá píseň Čechy krásné, Čechy mé, Fibichův Poem a na úplný závěr smutečního obřadu modlitba Ave Maria od Franze Schuberta. V tiché vzpomínce na dobrého člověka Miroslava Sigla se účastníci pohřebního obřadu tiše rozcházelí do svých domovů a za svými povinnostmi...

Stručný běh života zesnulého svědčí o velkých úspěších, avšak i o těžkých chvílích, jež prožil za doby násilí a útlaku svobody a demokracie u nás. V letech po únorovém puči 1948 a poté zejména v době tzv. normalizace po roce 1969 byl několikrát vyhozen z práce jako nespolehlivý a nebezpečný živel.

Krátce po skončení druhé světové války se bratr Miroslav Sígl s nadšením mladého svobodného no-

vináře pustil do velkého úkolu - společně s Jaromírem Hořcem a dalšími nadšenci, novináři - zakládal po květnovém povstání v roce 1945 první deník svobodné československé mládeže - Mladá fronta. Po šesti letech úspěšného působení byl náhle s dalšími kolegy z redakce vyhozen, neboť jeho práce redaktora zcela nevyhovovala ideologickým zájmům tehdejšího stalinského vedení Komunistické strany Československa. Rozsáhlá novinářská a spisovatelská činnost bratra Sigla v dobách pro náš národ těžkých tehdejšímu vedení společnosti vadila. Novinář se svou rodinou je prožíval s celým národem po dlouhá léta rovněž těžce. Přesto překonal svojí optimistickou náladou a nadšením pro věc svobody těžké časy násilí především pilnou činností spisovatelskou a kronikářskou. Napsal řadu knih převážně zaměřených na historická či místní aktuální témata, vytvořil několik rozsáhlých sbírek básní a kronikářských publikací, mj. úplný sborník československých spisovatelů s jejich osobním vyznáním.

Po roce 1989 se pustil do další tvůrčí práce jako svobodný novinář a publicista v Československém rozhlasu, televizi a Československé tiskové kanceláři. Rovněž se s nadšením ujal funkce šéfredaktora obnoveného časopisu Masarykova demokratického hnutí ČAS a vrátil mu obsahové zaměření a literárně-uměleckou hodnotu s objevením bohatství Masarykova odkazu nám i příštím generacím. Jeho

zajímavé články o významných událostech a osobnostech našich dějin se objevovaly ve čtrnáctidenníku Českého svazu bojovníků za svobodu a Československé obce legionářské Národní osvobození a v týdeníku Církev československé husitské Český zápas. Přispíval pravidelně do internetových Pozitivních novin svými články na aktuální témata, např. k významným událostem našich dějin, o hrdinství Československých legií v první světové válce a o památné bitvě u Zborova i o osobnostech české kultury a umění. Svým článkem v Pozitivních novinách Rozhodně podpořil dlouholeté úsilí Sboru pro obnovu pomníku hrdinům od Zborova na Roztylském náměstí na Spořilově. V letošním jubilejním roce 150. výročí založení Sokola věnoval několik příspěvků tomuto významnému sokolskému i národnímu svátku a s nadšením se radoval ze zduaru jubilejního XV. Všesokolského sletu Praha 2012.

Symbolické ocenění a vyvrcholení celoživotního díla bratra Miroslava Sigla se uskutečnilo v posledních týdnech jeho bohatého tvůrčího života. Na výzvu Asociace nositelů legionářských tradic ANLET o. s. jsem navrhl svého drahého přítele Miroslava Sigla na udělení Ceny Český patriot 2012 za celoživotní dílo v kategorii publicistická činnost za šíření vlasteneckých tradic českého národa, zachování kulturního dědictví a za významný přínos české historii. K mé velké radosti byla mu tato čestná cena udělena ještě před jeho smrtí! Předána však byla pozůstalým až dne 6. prosince na společenském večeru ANLETU v Domě armády Praha v Dejvicích - bohužel až den po smrti Miroslava Sigla. Cenu slavnostně vyhlásil prezident ANLETU bratr pplk. ing. Jaroslav Houška. Uvedl významné ocenění za celoživotní zásluhy významného patriota a za jeho bohatou publicistickou, spisovatelskou a kronikářskou činnost. Bratr Sígl stačil ještě poslat pořadatelům předem omluvu z důvodu nástupu do nemocnice. Jeho dojemný dopis byl přečten společně s tichou vzpomínkou shromáždění významných patriotů za účasti generality České armády v čele s náměstkem ministra obrany České republiky ing. Michaelem Hrbatou a náčelníkem generálního štábu Armády České republiky gen. ing. Petrem Pavlem a zástupců odbojových a vlasteneckých organizací, kteří vzdali společně čest tomuto opravdovému vlastenci.

Vladimír Prchlík

ZPRÁVY

Pozdrav z Nuslí

Drazí bratři a sestry, rádi bychom vás srdečně pozdravili s přáním nového roku. Necht' je požehnaný, Kristovou láskou obdařený, pln pokoje pro vás, vaše rodiny i církve.

Jak je už v náboženské obci Praha-Nusle tradicí, zahájili jsme rok 6. ledna Českou mší vánoční. Po úvodních slovech br. faráře Pavla Koláře k perikopě z Matoušova evangelia 2,1-12 pohládily naše duše tóny hudby plné radosti. V přeplněném sboru s více než dvě stě osobami bylo cítit strhující zaujetí nad provedením mše souborem SUDOP. Členové nuselské náboženské obce i ostatní návštěvníci byli nadšeni, a proto není divu, že závěrečný potlesk trval několik minut. Velká návštěvnost je svědectvím nejen toho, že tato svěží hudba stále oslovuje nejen naše členy, ale i širokou veřejnost.

Náboženská obec Praha-Nusle

Děti pomáhají dětem

Nabízíme uvedení do vzdělávacího programu akreditovaného MŠMT pro základní školy, který je použitelný jednorázově i kontinuálně ve školní výuce, v náboženství, v duchovní péči nebo dětském klubu. Program by měl také usnadnit případné jednání s ředitelstvem školy. Účastníci obdrží osvědčení o absolvování semináře, který se koná 19. ledna v Brně na Lipové a který vede Ivana Krejčí, metodička duchovní péče brněnské diecéze. Interaktivní forma předpokládá součinnost účastníků.

(sk)

Divadlo Mana

Z programu vršovického divadla Mana: středa 23. ledna v 19 hodin – Spirituál Kvintet: Zimní koncert. Legenda české folkové scény skupina Spirituál Kvintet odehraje svůj pražský zimní koncert v komorním prostředí Vršovického divadla MANA. Přijďte si poslechnout nejenom písně důvěrně známé a časem prověřené, ale i ty, které skupina, jež před třemi lety vstoupila do dalšího půlstoletí

(sk)

Doteky v Liberci

Zveme na faru Církve československé husitské v Liberci (nám. Českých bratří 35/2) na setkání v rámci nového cyklu projektu **Doteky** – INTERWIEV, které se koná v pátek 25. ledna v 17.30 hodin. Hosta prvního večera nového cyklu, prorektora ČVUT prof. ing. Petra Moose, CSc., bude zpovídat autor pro-

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Svatba v Káně Galilejské

Znáte tento příběh z J 2,1-11? Pak jistě dovedete správně seřadit věty, jak mají jít za sebou, a získat tak pořadí písmen do tajenky.

Nic netušící správce ochutnal a ve džbánu bylo výborné víno! (Á)

Když došlo víno, řekla o tom matka Ježíšovi. (R)

Bylo to první znamení učiněné Ježíšem. (A)

Matka řekla služebníkům: „Udělejte všechno, co vám nařídí.“ (N)

A jeho učedníci v něj uvěřili. (K)

Nevěděl, odkud je, a proto chválil ženicha, že ponechal to nejlepší víno až nakonec. (Z)

Ten jí odpověděl: „Co to po mě žádáš? Ještě nepřišel můj čas.“ (V)

Pak jim přikázal: „Teď z nich naberte do džbánu a dejte ochutnat správcovi hostiny.“ (Z)

Učedníci však věděli, jak se víno do nádob dostalo. (R)

Na svatbu v Káně Galilejské byl pozván Ježíš i jeho matka a učedníci. (P) Ježíš řekl služebníkům, aby naplnili vodou šest velikých kamenných nádob, což oni učinili. (Í)

(Řešení z minulého čísla: Stejně jsou obrázky C a E (A – truhlička, B – koruna, D – stuha, F – vlasy)

Jana Krajčířiková

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Letošní Křesadlo i pro Hlásku

Slavnostní udělení ceny pro dobrovolníky Křesadlo proběhlo v Roudnici nad Labem pod organizační záštitou diakonického střediska CČSH Centra Hlásku pod vedením ThDr. Lenky Selčanové. Tato cena je již po několika letech udělena dobrovolníkům, kteří svůj volný čas a um obětují službě pro druhé. V regionu pod Řípem získala jedno z ocenění i dobrovolnice, která pracuje v našem diakonickém středisku Hlásku v Roudnici nad Labem.

Gratulujeme a děkujeme Janě Haznerové i všem ostatním, kteří pracují v Centru Hlásku i v našich dalších diakonických zařízeních a přejeme jim všem mnoho sil a odhodlání do jejich další činnosti.

Pokud se chcete dozvědět více, informace najdete na internetových stránkách www.centrum-hlaska.cz.

Hedvika Zimmermannová
ředitelka Diakonie a misie CČSH

jektu Stanislav Kubín. Vstupné je 50 Kč. Projekt je realizován za podpory Ministerstva kultury ČR a Kulturního fondu statutárního města Liberec.

své existence, hraje nově – se stejnou radostí a elánem. Velký sál.

Jiřina Hůlková

Večerní bohoslužby

Zveme na bohoslužbu do Sboru knížete Václava Na Zderaze, která se koná se 20. ledna od 19 h. Sloužit bude ThDr. Jaroslav Hrdlička.

(red)

Beseda v Chlumci

Beseda Spiritualita východu s archimandritou ThDr. Markem Krupicou Th.D. o východních církvích, víře, liturgii a dalších aspektech života východu se uskuteční dne 27. února od 18 hodin v Husově sboru v Chlumci nad Cidlinou, Klicperovo nám. 75.

(red)

Bohoslužba v Plzni

Zveme na ekumenickou bohoslužbu, která se koná 24. ledna od 18 h v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Plzni za účasti římskokatolického plzeňského biskupa Františka Radkovského a našeho plzeňského biskupa Filipa Štojdl, jenž poslouží kázáním.

(red)

Beseda o holocaustu

Ve dnech intenzivního vzpomínání na oběti holocaustu konfrontuje dcera židovského veterána Anna Markowitz své pocity s živým svědkem dramatických válečných událostí. Beseda s válečným veteránem Mikulášem Broderem a Annou Markowitz, autorkou knihy Medaile za ztraceného Boha, se koná v Židovském muzeu v Praze ve čtvrtek 24. ledna v 18 hodin. Ukázky z knihy přečte herec Aleš Procházka.

(red)

DOPIS OLOMOUCKÉ BISKUPKY

Vážené sestry, vážení bratři,

můj negativní postoj ke znění restitučního zákona jistě znáte. Protože však byl zákon schválen a já zastupuji olomouckou diecézi, je mou povinností hájit její zájmy.

Protože jsme se zasedání restituční komise 20. 12. nemohli zúčastnit, zaslali jsme komisi i ÚR vyjádření všech našich vikariátů i DR. Z obdrženého zápisu Komise ze dne 20. 12. jsem pochopila, že téměř žádný z našich doporučujících návrhů nebyl v komisi buď předložen či projednán, neboť nic z našich návrhů nebylo vzato komisí na zřetel.

V prvé řadě jsme žádali, aby návrhy zmíněné komise byly zveřejněny pro celocírkevní diskusi v Českém zápase nebo na webu církve. Chtěli jsme, aby návrhy z komise znovu zpětně probraly vikariáty a duchovní celé církve. Konstatuji, že v komisi není špičkový ekonom, špičkový mzdový účetní ani právník. Znovu kuchyňským způsobem rozhodujeme o financích, ale tentokrát v miliardových hodnotách. Žádali jsme proto, aby byly celé církvi předloženy restituční nároky jednotlivých diecézí, a to proto, že olomoucká diecéze má restituční požadavky ve výši jedné třetiny z celé sumy. Tato skutečnost nebyla v klíči při rozdělování financí vůbec zohledněna.

Samozřejmě jsme bratrsky ochotni k vzájemnému nesení břemen. K tomu je ovšem zapotřebí personální audit. Systémově je v církvi chyba, má-li jedna diecéze (pražská) téměř polovinu všech duchovních celé CČSH. O druhou polovinu duchovních se dělí 4 diecéze!!! Tato systémová personální nerovnováha je nejen v budoucnosti velmi zneužitelná. Proto nemůže komise navrhnout, aby v neodborně navrženém poměru byly finanční prostředky rozdělovány po celou dobu vyplácení náhrad!! Neznáme do budoucna úbytek věřících ani duchovních.

Ostatné oslavy 93. výročí vzniku církve – v neděli v 15 h odpoledne – byly nechtěným znamením celé situace. Polovinu osazenstva v lavicích tvořili duchovní a studenti – čest a chvála jim. Odečtu-li své přátele a ovečky z jiných diecézí, věřících z pražských náboženských obcí bylo poskrovnu. Počet duchovních kolem Prahy nechtěně prozrazuje, že vokace studentů teologie ke kněžskému povolání (až na čestné výjimky) končí u Klánovic. Kde jsou ty časy, kdy jsme byli vysíláni tam, kde nás církve potřebovala! Znovu pohlédněte na mapu Čech, Moravy a Slezska!!

Jednejme průhledně s celkem církve. Jakákoliv „kuloárová“ jednání se nám vymstí podobně jako ČBK a ERC, které dodnes našim občanům dostatečně nevyšvětlily proč a k čemu církevní zákon o restitučních.

Všichni zapomínáme na to, že na majetku, který si naše církve mohla nárokovat, nemá zásluhu instituce církve ani duchovní, ale lid Boží (laici). Svou obětavou prací a službou. V rámci demokratického principu v naší církvi mají proto plné právo být účastni celocírkevní diskuse.

S pozdravem FESTINA LENTE s Boží pomocí.

Jana Šilerová, biskupka

Z EKUMENY

INDIČTÍ BISKUPOVÉ VYSTUPUJÍ PROTI DISKRIMINACI ŽEN

Indie podle jejího kardinála Oswalda Graciase potřebuje konečně zrovnoprávnění žen. Kromě nové legislativy je však především nutná změna ve smýšlení lidí. Předseda Indické biskupské konference, kardinál Oswald Gracias, kritizoval diskriminaci žen v zemi. „Indická společnost potřebuje konečně uznan rovnocennost mezi mužem a ženou,“ sdělil Rádiu Vatikán. Nové zákony ale samy o sobě nestačí. Společnost by se měla od základů zamyslet nad tím, jak je možné, že se dějí násilnosti, jako to poslední v Novém Dillí. Je třeba zcela změnit smýšlení, aby se znovu získal „smysl pro etiku, morální hodnoty a respekt k důstojnosti člověka,“ řekl kardinál Gracias. Bombajský arcibiskup zároveň upozornil na iniciativy katolické církve, které k posílení práv žen v zemi přispívají. Dne 16. prosince 2012 byla v indickém hlavním městě znásilněna šestí muži v autobuse 23letá studentka a následně byla vyhozena ven. Oběť v sobotu 29. prosince svým čteným zraněním podlehla. Případ vyvolal v zemi řadu protestů proti útlaku žen a vzbudil pozornost médií. Kardinál Gracias uvedl, že církve podniká „velmi mnoho“, aby upozornila na diskriminaci žen v zemi. Byly zřízeny biskupské komise, které se o práva žen zasazují. V bombajské diecézi navíc k tomuto tématu vznikla nejrůznější diskusní fóra.

NOVÁ BRITSKÁ LEGISLATIVA ZNAMENÁ KONEC ZÁKAZU KATOLÍKŮ V KRÁLOVSKÉ RODINĚ

Začátkem letošního roku chce britská vláda legislativně skoncovat s 300 let trvající praxí bránící římským katolíkům a jejich manželským partnerům nastoupit na trůn. Pověřený ministerský předseda Nick Clegg oznámil, že bylo dosaženo všeobecné shody ohledně legislativy, která dovoluje členům královské rodiny vstupovat do manželství s římskými katolíky, aniž by se museli vzdát vyhlídky na nástupnictví trůnu. Zůstává však v platnosti zákaz katolického panovníka, protože podle zákona je britský král či královna hlavou anglikánské církve. Nový zákon též ukončí nástupnickou přednost mužských potomků.

Res Claritatis

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: ThDr. Klára Břeňová, Mgr. Ervín Kukuczka, tel.: 220398107, mail: cesky.zapas@ccsh.cz

Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9